

Ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Balamand στο Α.Π.Θ. (Αθανάσιος Τζιερτζής, Δρ Θεολογίας)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Διάλεξη του Κοσμήτορος της Θεολογικής Σχολής του Balamand π. Πορφυρίου Georgi στο Τμήμα Θεολογίας Α.Π.Θ.

Στα πλαίσια των μεταπτυχιακών μαθημάτων του Καθηγητή Πατρολογίας του Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Χρήστου Αραμπατζή μίλησε την Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου 2017 στις 18.00 στην αίθουσα συνεδριάσεων του τετάρτου ορόφου της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης ο κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Balamand Λιβάνου π. Πορφύριος Georgi με θέμα *«Η θέωσις του ανθρώπου και το μήνυμα της Εκκλησίας κατά τον άγιο Γρηγόριο Παλαμά»*.

Μετά από τήν επισήμανση α) του κινήματος αναγέννησης στις Παλαμικές σπουδές το 1959, κατά το οποίο τελέστηκαν πανηγυρικοί εορτασμοί για τα 600 έτη από

την κοίμηση του Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, και β) της ενασχόλησης ερευνητών με τη μελέτη της θεώσεως του ανθρώπου στην Πατερική Παράδοση κατά τον εικοστό αιώνα, ο π. Πορφύριος Georgi προχώρησε σε μια θεολογική ανάλυση της ερμηνείας από τον άγιο Γρηγόριο Παλαμά της σχέσης μεταξύ της περί θεώσεως του ανθρώπου διδασκαλίας και του χριστιανικού και βιβλικού μηνύματος της Εκκλησίας επικεντρώνοντας στα εξής σημεία:

1. Η θέωση ως κατά χάριν μετοχή στη ζωή της Αγίας Τριάδος
2. Το «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» ως αφετερία της πορείας προς τη θέωση
3. Ο θάνατος ως χωρισμός από τον Θεό
4. Η σάρκωσις του Λόγου ως χορηγός ζωής και ανάστασης του ανθρώπου
5. Η Πεντηκοστή ως αποστολή της εν Θεώ ζωής
6. Η εμπειρία της εν Θεώ ζωής

Ὁ π. Πορφύριος μεταξύ άλλων επισήμανε: «*Η προοπτική της θεώσεως, η οποία κατευθύνει όλη τή διδασκαλία του αγίου Γρηγορίου Παλαμά, ορίζει το ήθος καί τό όραμα της Ορθόδοξης θεολογίας. Τα θεολογικά συγγράμματα, η λατρεία, η τέχνη, οι εικόνες, η μουσική, η αρχιτεκτονική επιμένουν να εκφράζουν ένα θεανθρώπινο ήθος, μιά θεοκεντρική ανθρωπολογία όπου η ένωσις του θείου με την ανθρώπινη προσπάθεια αποτελεί την ουσία της ταυτότητας της Εκκλησίας. Μέσα σε τέτοιο πλαίσιο η αποστολή της Εκκλησίας δεν κατανοείται παρά ως αγώνας νά μαρτυρεί και να εφαρμόζει τό θεανθρώπινο όραμά της στην ιστορική πραγματικότητα και σε παγκόσμιο επίπεδο, εφόσον η θεολογία και η Εκκλησία δεν υφίστανται για τον ε αυτό τους αλλά για τη ζωή του κόσμου».*

Και κατέληξε: «Ο Ησυχαστής διδάσκαλος εξηγεί ότι η συγκατάβαση του Λόγου του Θεού κατά την ενανθρώπιση προσέφερε στην ανθρωπότητα τη θεία ζωή. Και για τον λόγο αυτό, η κένωσις παραμένει η μόνη οδός προς την τέλεια ένωση με τον Θεό, η πιο υψηλή κορυφή αγάπης, μια λεπτότητα και ευαισθησία που χαρακτηρίζει τις σχέσεις των αγίων με τον Θεό και με τον συνάνθρωπο. Είναι η καθαρή εικόνα της ανθρωπότητας του Χριστού».

Τη διάλεξη παρακολούθησαν μεταξύ άλλων ο π. Ján Zozulak, Καθηγητής Βυζαντινής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Nitra της Σλοβακίας Constantine the Philosopher, η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Εκκλησιαστικής Γραμματείας του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Άννα Καραμανίδου, διδακτικό προσωπικό, διδάκτορες και υποψήφιοι διδάκτορες, μεταπτυχιακοί και προπτυχιακοί φοιτητές και φοιτήτριες. Μετά την παρουσίαση ακολούθησε συζήτηση που προκλήθηκε από ερωτήσεις των ακροατών.

Αθανάσιος Τζιερτζής, Εκπαιδευτικός-Δρ. Εκκλησιαστικής Ιστορίας